

עם נסיונותיה החדשים של הנהגת ההס-
תדרות לבטל את שעון הקיץ ועם האיום
המשמש ובא של מלחה החובה, החל מ-
הראשון ביולי, מתעוררת שוב השאלה ה-
שצמח: האם כדאי לבין־אדם לעבוד שמונה
שעות ביום?

אם תשאלו אותי, אז אגיד לכם שלא.
לפתוח כל זמן שקיימת האפשרות להתעשר
למפתוח עסק. לנו כאן מול שנתנו
במצאים בארץ האפשרויות העלתי מוגבלות
ומי שרוצה להתעשר, פתוחות לפניו כמה
יכמה דרכים, שהעובדה ביותר מביניהן ו-
החולה ביותר, היא פתיחת עסק בשתים
תחילת ילדות.

אני יודע שהרבה יגידו, שלפחות עסק
בבשמים וחצי לירות זה לא קונץ. מפני
ששדוד שחסף מביא לך את הקונץ הוא לפחות
עסקס בלי כסף בכלל, כמו למשל רוקפלר,
שהתחיל את הקריירה שלו מציחצוח נעלים
או דובינר, ממכירת יריו. כל זה נכון
מאד, אבל אני יכול לעשות נגד זה דבר,
ממפני שאין לי דרך כזו. מה שאני יודע
הוא: שצריך שנים וחצי לירות בשביל
התחיל עסקים במדינת ישראל. כסף זה לא
תחנך כל כך בתור השקעת הון או הון
חורו, אלא שהוא הממיר הנמוך ביותר
שבו אפשר להשיג שלט בן שתי מילים :
אשכנזי.

אם יש לבראם שתיים וחצי לירות, שלם ששט כזה, שיצוץ אותו מיד, ויחלה אותו על איזו שהיא דלת, אחד ענקס קטן ועיפרון. אחרי שזה יוציא יוכל לחזור ולהסתכל במה שכתוב בנקס ואני לבד מבטיח לו ש99 מתוך 100 מקרים, כבר תהיה לו פרסה בשפע. אני בעצמי ניסיתי, תליתי את התיקב אסוב הזה על דלת כרחוב מצא. כשחזרתי אחרי שעה וחצי, מצאתי שם את הרשימה הבאה:

דחוף מאוד !!! נא לבוא לרחוב נחמני
47 קומה ג' מצד ימין בשביל לתקן את
הפקקים. אני לא יכולה לגחץ וכל הבית
עומד על הראש.

אני לא יודע מה אתה, אבל אם אתה אינסטלטור, אז תבוא דחוף מאוד לבלפור 11. התקלקל פאקונג של הברז של המיים וכל המיים זורמים בדירה.

שלום דוקטור. הילד שלי בלע מלכות
לעכברים. אני לא יודעת מה לעשות. תבוא
דחוף מאוד, אולי סכנת נפשות.

10 פעמים הבטחת ולא גאת. כמה פעמים
אני צריך לרוץ אחריו? אם לא תבוא תיכף
ומייד לא אשלם לך את הכסף!!!

כבר הייתי כמה פעמים ולא מצאתי אותך.
תשאיר פתק איפה אתה — צפורה.

אין אדם מקנא בבנו, בחלמידו ובמי שפשט את הרגל.

הכסף לא איכפת לי, אבל קשה לי
להתרגל לרעיון שמוח של בן־אדם הוא בית
קיבול נאה למגרות שולחן. על זה צחק
הסופר ואמר שאני מאכזב אותו, מפני
שצפח מאדח כמוני שיהיה לו יותר
חוש הומור ויהיה פחות סנטימנטאלי. חשד
בה דומה קיבלתי קצת יותר מאוחר, כ־
שיסרתי לקנות ולגלות צבועה בצבעו
גם מקטרת נעוצה בה בין השניים.

עשיתי מאמץ עליון ופניתי לחבר אהרן, שפקד באיוז מחלקת ממשלתית, שעשיתי לו שפעם טובה. תחילה ניסח התחמקת, ואמר, שאשראי הגרות שעשו לחי חסידות, "א-אפס" להוציא שום דבר מהממשלה בלי אישור ממונים. אחר כך התרכך והסכים לראית אולי נשאר משהו במשרד הפיתוח, או במחלקת העתיקות הממשלתית. שלושה ש' ברוכות לא ראיתי אותו, עד שיום אחד הופיע עם תבילה עטופה בנייר הוציא ממנה כוללת עם חור באמצע המצח. כשראיתי את זה, נהיה לי רע ואמרתי לו שיקח את זה מהר בחזרה, מפני שאני כבר לא רוצה יותר גולגולת.

כמה ימים אחרי זה, כשויתרתי כבר על כל עניין הגולגולת, מופיע אצלי מקסים גילין ושואל אותי אם אני מחפש גולגולת. אמרתי לו שכבר ויתרתי על הרעיון, אבל אם יש לו משהו, אפשר לדבר. על זה אמר,

שלו עצמו אין, אבל המשוורר חלפי יש
לו גולגולת, והוא רוצה להיפטר ממנה מה
שיותר מהר.

הלכתי אל חלפי ואמרתי לו, שמקסים
שלח אותי באותו עניין. נתן בי המשורר
מבט עגום ואמר שבאמת יש לו גולגולת,
ששהיה רוצה למסור אותה, אבל קודם הוא
צריך לדעת בשביל מה אני צריך את זה.
אם לא היה שואל, יתכן שלא הייתי
אומר לו. כיוון ששאל, סיפרתי לו שאני

מכיוון שמאות הופעתו הראשונה של סמבו עברו כבר יותר משבעים והוא ממשיך להתופע אצלי יום יום, ולספר לי עד כמה נגמל מהעיסון וזה לא מפריע לו יותר, אני מחפש עכשיו תרופה נגד הסוס.

מסיבות שעוד אצמוד עליהן להלן, זקוק
הייתי לגולגולת. גולגולת פשוטה, סולידייט,
עם או בלי לסת תחתונה, אבל שתהיה ב'
מצב טוב.

יצאתי לחפש גולגולות, והופתעתי מיד
לראות שבארץ הזאת, המלאה פגרים מכל
מימיני ומימין ומכל מיני תקופות, אי אפשר
להשיג גולגולות. כל מי שפנית אליו, שח
אותי לחנות אחת, הנמצאת ברחוב אלנבי
מול הפסג' של טולל בונה, ששם מוכרים
תלמים של גוף האדם.

באתי לחנות וביקשתי גולגולת. הציעו לי גולגולת מפלסטיק עם צירים בלתי חלילים מניורוסטה. אבל דרשו עבורה מחיר שבימים שלפני הפיחות יכולתי לקנות בעד אותו הכסף שלד שלם. אולי אפילו בוצעו ארוך מתים חיים. דהחתי לכן את ההצעה והמשכתי לחפש גולגולת אמיתית. לא

עד שהרופאים רבים ביניהם אם להגדיר את העישון כתרופה או כמחלה, וכבר מס' חובב לו יעקב לוי, המכונה סמבו, עם חתיכת עץ בין השניים וטוען (בין היתר), שאין תרופה יותר טובה מגד העישון מלעית חמית. ענין מצע הסוס.

אנחנו אמנם מכירים את הסוס בתור בה
מה, אבל כבר הגיע הזמן שניכיר גם סוס
מקולם עצומה. יש חומר לעיסה שצבצו
שחור צבצב הופת ועצמו כטעם גרב משי
שמת וקוראים לו, איש איננו יודע מדוע,
בשם סוס. כיון שאת חומר העיסה הזה
מפיקים מעץ, קוראים גם לעץ בשם עץ
הסוס, והזה הדבר שגילה סמבו שהוא טוב
כרפואה נגד העישון.

לאחר הניסיון הרביעוני שיש לחברה ה-
אנושית בכל מתי תרופות נגד נשירת שיע-
רות, נגד הוספה במשקל ונגד הזיקה, יא-
הסתפקתי בהבטחת הניצחון וביקשתי מסמכי
שיראה גם הוכחה. אינני יכול להמליץ לפני
הקוראים על תרופה כשאני לי בטחון מלא
שקאמם אין בה משג.

“מגוחך לתת לך הוכחה חזונית, כאשר
אאתה רואה אותי עומד לפניך,” אמר סמבי.
הוציא את הענף הלעוס מבין שיניו והמ-
שיך: “כמו שאתה רואה אותי, אני כבר
בבוע ימים לא מעשן ולא איכפת לי בכלל.
בברגע שלקחתי את חתיכת הסוס הזו בין
השיניים והתחלתי ללעוס אותה, אני כבר
לוקח סיגריה לפה זה מעורר בי בחילה.
”אתה אל תסתכל עלי ככה.” אני יודע
שאתה צוחק מפניו מאמין, אבל אתה
לא מכיר אותו. אותי אני אפשר להפוסב
בלוף. שבוע ימים לא נגעתי בסיגריה ובני
לא רוצה לעשן. רק הדם שלי נמשך עוד
לניקוטין. זו הצרה, שבסיגריה יש דבר
כזה, שזה כמו כס. כשהם מתרגל לזה,
לוקשה לו להפסיק. אבל אני לא רוצה בכלל
לעשן. הסוס הזה גמל אותי לגמרי מהעו-
שון, אחרי שהגעתי לשלוש קופסות ליום.
עכשיו אני מרגיש מצויין, רק עצבני קצת.
לא מפני שהסיגריה חסרה לי, זה בכלל לא
חסר לי. מה שחסר לי, זה רק ההרגל
הזה, שהייתי רגיל לשחק בקופסה: לפ-
תוח, לסגור, להוציא גפרורים, להדליק
להחזיר תורה לכיס.

”אם אתה לא מאמין לי, נסו להציע לי סגיגיה ורואה שאני לא לוקח. מאז ש-ההתחלתלי ללעוס את הסוס אני לא מתעניין יותר בסגיגיות ואני גם לא חושב על זה בכל היום כמו אחרים שהפסיקו לעשן. זה שאני עובדי, שדרוש את הניקוטין, שהתרגל אליה ולא מקבל. כל שאר התרופות נגד העישון שאתה קורא עליהן בתוניהם, לא שטות שום דבר. אתה יכול לסמך עלי בזה. כבר אף פעמים נייסיתי להפסיק ללעשן ואף פעם לא הצלחתי. הכל כבר נייסיתי ולא עזר. כל היום הייתי חושב רק על סגיגיות וסגיגיות וסגיגיות. היום אני לא חושב ואם אני כבר לוקח סגיגיה לפה, אני זורק אותה מיד. זה שאני משוגע מדעצבובות, אל תשים לזה לב. אין לזה שום קשר לסגיגיות. שמה אני כבר לבלמר וגדמלתי. לא הייתי לוקח עכשיו סגיגיה, אז אולי זה היה מספק את הניקוטין של היום, אבל אתה רואה? אני בכלל לא רוצה ללעשן.”

אחרי שסמבו שיכנע אותי במשך שלוש שעות רצופות שהסוס הוא תרופת פלא נגד העישון וחוקי מזה שהוא עצבני מפני שאיני רעב לניקוטין, אצין לו כל חשק ואחרי שחזר למחרת עם תחנית הסוס, הגדל לשכנע אותי שאין לו כל חשק לעשן ושהוא נגמל מזה לגמרי. למחרת בא שוב לבקר אותי, בשביל לראות כיצד השיעור שלי עובד ובואותי הדוממות גם שיכנע אותי שנגמל מן העישון.

ככה הוא בא ומופיע אצלי סמבו זה, יום יום. פעם הוא בא בבוקר ופעם הוא בא בערב ותמיד נערץ ענף סוס בין שיגור